

الگویی از اقتصاد کلان بدون بهره

۱۷۹

فصلنامه علمی پژوهشی اقتصاد اسلامی / سال هفتم / شماره ۵ / بهار ۱۳۸۶

* نویسنده: حمید زنگنه
** مترجم: وحید مهربانی

تاریخ دریافت: ۱۳۸۶/۴/۵ تاریخ تایید: ۱۳۸۶/۷/۲۲

چکیده

شماری از الگوهای اقتصادی، جهت ارزیابی و تحلیل نظام بانکداری اسلامی طراحی شده‌اند. اگرچه توجه کمتری به بنای الگوی کلان در چارچوب اسلامی شده است، با وجود این بیشتر نظام‌های اقتصادی کیتیزی، کلاسیکی و نئوکلاسیکی با اصل‌های عقیدتی اقتصاد اسلامی سازگار هستند. در مقاله، نظام اقتصادی بدون بهره، براساس الگوهای اقتصاد کلان متداول نئوکلاسیکی، فرمول‌بندي و گردآوری شده است. با این‌که احکام مربوط به کردار و سلوک مسلمان‌ها در نظام اقتصادی اسلامی متفاوت از نظام‌های اقتصادی غیراسلامی است، اما نشان داده شده که نظام اقتصادی اسلامی ویژگی‌هایی را به نمایش می‌گذارد که سازگار، معقول و شناخته شده هستند. به طور مثال، همان‌طور که برخی از اقتصاددانان مطرح می‌کنند، تحت برخی از فرض‌های ساده‌شده معقول، الگو نشان می‌دهد که پس انداز و سرمایه‌گذاری به علت پایه‌گذاری نظام اقتصادی اسلامی، حتماً تمایل به کاهش‌یافتن، ندارند. آن‌ها به نرخ بازدهی سرمایه‌گذاری مضاربه‌ای بستگی دارند که در این صورت

* دانشیار دانشکده اقتصاد دانشگاه وايدنر، چستر پنسیلوانیا.

** کارشناس ارشد رشته توسعه اقتصادی و برنامه‌ریزی دانشگاه تهران.

مقدمه

با وجود این که فکر نظام بدون بهره در ابهام پوشانده شده، اما بسیار ساده و شناخته شده است. نظام اقتصادی بدون بهره، می تواند براساس الگوهای متداول کینزی و نوکلاسیکی (Credit – Based) که به طور معمول جهت بررسی اقتصادهای سرمایه داری مبتنی بر اعتبار (Khan, 1986; Zanganeh & Riely, 1990) اما مورد استفاده قرار می گیرند، بیان شود. با این که قانون های حاکم بر رفتار مسلمان ها در نظام اقتصادی اسلامی از نظام های اقتصادی غیر اسلامی متفاوت است (ر.ک: Khan, 1986; Zanganeh & Riely, 1990) اما می توان نشان داد که نظام اقتصادی اسلامی ویژگی هایی دارد که سازگار، معقول و شناخته شده هستند.

حتی با وجود این که الگوهای فراوان دیگری هم وجود دارند، اما به علت اهمیت بانکداری بدون بهره، بیشتر این الگوها مانند آنچه که به وسیله خان (۱۹۸۶)، خان و میرآخور (Mirakhor, 1986) و خان (۱۹۸۴) ارائه شده، جهت تحلیل بانکداری و بانکداری مرکزی طراحی شده اند. خان (۱۹۸۶) وصف نظری از نظام بانکداری اسلامی را به وسیله فرمول بندی یک الگوی به نسبت ساده که به شکل واضحی، محدودیت های تحمیل شده به وسیله مذهب بر هدایت معامله های مالی را در خود می گنجاند، ارائه می کند (Khan, 1986: p.18). وی می فهمد که بانکداری اسلامی، در نظام اسلامی با تعديل شوک ها، بهتر سازگاری می یابد زیرا شوک های مرتبط با وضعیت های دارایی و سرمایه، به وسیله تغییر مقدار سپرده هایی که عموم مردم در بانک نگهداری می کنند، فوراً دریافت می شوند. بنابراین مقدار حقیقی دارایی و بدھی بانک ها در چنین نظام در تمام اوقات برابر

به نرخ بازدهی سرمایه گذاری (سود)، در نظام اقتصادی مبتنی بر اعتبارات نیز بستگی دارند و می توانند بیشتر یا کمتر باشند و یا تحت وضعیت های گونا گونی در اقتصاد مبتنی بر اعتبار، سطح آن ها یکسان بماند. این مدل همچنین تأثیر سیاست های پولی و مالی را بر نرخ تورم، نرخ بازدهی مضاربه، و بنابراین بر تقاضای سرمایه گذاری، نشان می دهد. همچنین نشان می دهد که در کل، نظام اقتصادی مبتنی بر اصول اسلامی عملی و کارآمد است و چنین الگویی راه حل های منحصر به فردی را در مورد درآمد، اشتغال و قیمت ها، ارائه می کند.

واژگان کلیدی: اقتصاد کلان، بهره، بانکداری اسلامی، الگوی اقتصادی.

طبقه بندی JEL: E44-E43

می شود (Khan, 1986: p.19). محسن خان و میرآخور چگونگی عملکرد نظام مالی با ویژگی های اسلامی را تشریح می کنند. تحلیل آنها نشان می دهد: در نظام اسلامی، ظاهراً هیچ گونه تغییر بنیادی در رویه سیاست پولی، متغیرهای اقتصادی را تحت تأثیر قرار نمی دهد. در حالی که نهادها و ابزارهای مالی در اقتصاد اسلامی ممکن است به طور کامل متفاوت باشند، به طور مثال در پیامد اقتصاد کلان متعارف، که در آن سیاست پولی انساطی در کوتاه مدت نرخ های بهره را کاهش، و محصول (تولید) را افزایش می دهد، تا انتهای ادامه یابد. آنچه که مقامات در این فرآیند از دست می دهند، توانایی تنظیم مستقیم نرخ های بازدهی مالی است (همان: ص ۸).

شاهرخ رفیع خان، پیامدهای جایگزینی بهره با طرح سود - زیان (Profit – Loss Scheme) مربوط به وجوده با قابلیت وامدهی را تحلیل می کند. وی می نویسد:

۱۸۱

فصلنامه علمی پژوهشی اقتصاد اسلامی / الگویی از اقتصاد کلان بدون پنهان

اساساً همان نیروهای بازار، عملی و قابل اجرا هستند ... ریسک نقش بسیار حساس و حیاتی را در بازار مالی بر عهده می گیرد که اجازه می دهد PLS به صورت یگانه شکل سرمایه گذاری باشد، چون بازدهی ها متغیر و در حال نوسان هستند ... اگر دارایی های بدون ریسک با بازدهی مثبت حذف شوند، وام دهنده کان بدون هیچ قید و شرطی وضع شان کمتر بهبود خواهد یافت ... هر چند از نظر نظری ممکن نباشد که اثبات کرد: چگونه رفاه وام دهنده کان تحت تأثیر قرار می گیرد ... (Khan, 1984: p.22).

خان (۱۹۸۶)، نظامی را توسعه می دهد تا چارچوب اسلامی را با چارچوب سنتی مقایسه کند. وی می نویسد:

تحت مجموعه مشخصی از فرض ها، برنامه مالی اسلامی به علت ویژگی توزیع ریسک بر طرح سنتی تفوق داشت. اما وقتی که فرض اطلاعات نامتقارن بین قرض دهنده و سرمایه گذار کنار گذشته شد، تبادل (معامله) بدھی به صورت نوعی معامله کارا ظاهر شد، زیرا هزینه های نظارت مربوط به منبع خبری نامتقارن را حداقل می سازد .(Khan, 1986: p.104)

موردهای دیگری نیز مانند آنچه که به وسیله الحق (Ul Haque) و میرآخور (1986) و کھف (Kahf, 1982) ارائه شده وجود دارند، که جهت سروکار داشتن با بخشی از نظام اقتصادی اسلامی طراحی شده اند. الحق و میرآخور، الگویی را طرح ریزی می کنند تا تقسیم

سود معامله‌های مالی اسلامی، اشکال و دلالت‌های آن‌ها را با وجود اطمینان و عدم اطمینان آن و همراه با اطلاعات کامل و بدون اطلاعات کامل، تحلیل کند ... آن‌ها متوجه می‌شوند که برای سرمایه‌گذار در جهانی همراه با اطلاعات کامل، تحت وضعیت مسئله اصلی – عامل (Principle – Agent Problem)، حذف بهره هیچ پیامدی نخواهد داشت.* هر چند وقتی که عدم اطمینان مطرح شده باشد، وضعیت به سمتی هدایت می‌شوند که سرمایه‌گذاری یا افزایش یابد یا بدون تغییر بماند (Ul Haque & Mirakhor, 1986: p.141).

منذر کهف رفتار مصرف – پسانداز مسلمان‌ها را در نظام اقتصادی اسلامی تحلیل می‌کند. وی نشان می‌دهد که در جامعه اسلامی، توزیع مجدد درآمد غیردولتی و دقیق اتفاق می‌افتد که این در افزایش مصرف کل نتیجه می‌شود (Kahf, 1982: p.17).

اصل مهم و محوری اقتصاد اسلامی، عدم وجود بهره ثابت از پیش تعیین شده یا نرخ‌های بهره در عملیات مالی آن است. بنابراین، مشخصاً هر الگوی خرد یا کلان پیشنهادشده مانند الگویی که در مقاله ارائه شده باید عاری از چنین ملاحظه‌های باشد و تصمیم‌های اقتصادی باید مبنی بر عدل و انصاف باشند تا این‌که بر مبنای بدھی و وام باشند. چارچوب کلی به کار گرفته شده در این مقاله، شکل اصلاح شده الگوهای اقتصاد کلان مبتنی بر بهره است که به وسیله سارجنت (Sargent, 1979)، انور (Anwar, 1981) و دیگران گسترش یافته است. فایده این الگو آن است که جهت نشان‌دادن برخی از ویژگی‌های نظام بدون بهره در چارچوب متداوی، الگوهای اقتصاد کلان نئوکلاسیکی، می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد. یعنی، همان‌گونه که برخی دیگر هم مطرح کرده‌اند، این تحلیل نشان می‌دهد که روش‌ها و مفهوم‌های اقتصادی متعارف به صورت بسیار مؤثری جهت تحلیل موضوع‌های در زمینه اقتصاد اسلامی می‌توانند به کار گرفته شوند (Khan, 1986: p.18).

* مسئله اصلی – عامل، در نظریه بنگاه، هنگامی بروز می‌کند که میان منافع مدیران و سهامداران اختلاف به وجود می‌آید. یعنی سهامدار در کارکرد بنگاه منافعی دارد و یک اصلی (یعنی مدیر) را منصب می‌کند تا به جای وی کار کند. اصلی نمی‌تواند مانند عامل به‌طور کامل کارها را تحت تسلط، اختیار و نظارت درآورد و مشکل پیش‌گفته رخ می‌دهد (مترجم).

تابع تولید

با گذشتن از مسایل بحث‌انگیز انباشت، می‌توان محصول کل اقتصاد را در وضعیت همگنی سرمایه و نیروی کار بیان کرد:

$$y = F(K, L) \quad F_k, F_l > 0 \quad (1)$$

$$\left(\frac{W}{P}\right) = F_l(K, L) \quad F_u < 0, F_{lk} > 0 \quad (1')$$

که تولید نهایی نیروی کار است بر تقاضا برای نیروی کار دلالت دارد. عرضه نیروی کار هم از یک شکل سنتی تعیین می‌کند:

$$L = L\left(\frac{W}{P}\right), L\left(\frac{W}{P}\right) > 0 \quad (1'')$$

۱۸۳

تابع سرمایه‌گذاری

F_k یا تولید نهایی سرمایه، دلالت بر تقاضا برای سرمایه‌گذاری دارد. در اقتصاد بدون بهره (مبتنی بر عدل (Equity – Based)، سرمایه‌گذاری تا نقطه‌ای انجام می‌گیرد که تولید نهایی سرمایه برابر با هزینه استفاده از سرمایه باشد. هزینه استفاده‌کننده از سرمایه هم برابر است با نرخ استهلاک سرمایه (θ) به اضافه نرخ سود سرمایه‌دار (تأمین مالی کنندگان (Financiers)، توجه داشته باشید که سود کل بنگاه، m ، بین سرمایه‌دار (تأمین مالی کنندگان) و کارآفرینان بنگاه تقسیم می‌شود. با این فرض که S_m سهم سرمایه‌دار است، بنابراین $S_m m$ به سرمایه‌دار (تأمین مالی کنندگان) می‌رسد و باقیمانده آن، $(m - S_m)$ به کارآفرینان می‌رسد.^{*} افزون بر این، نرخ مالیات τ و منهای تغییر ارزش سرمایه به عنوان تورم، π فرض می‌شود. توجه به این نکته مهم است که حتی با وجود توافق پیشین (Ex ante Agreement) که میان سرمایه‌دار و کارآفرین در مورد میزان S_m وجود دارد، از آن جا که m مشخص نیست، هیچ‌گونه آگاهی دقیقی از پیش درباره نرخ بازدهی سرمایه وجود ندارد. یعنی هر چند که به وسیله قرارداد ثابت و معین شده، اما $S_m m$ تثبیت شده نیست (سهم S_m

* همان واژه‌ای است که به وسیله الحق و میرآخور به کار برده شد.

سرمایه‌دار یا تأمین‌کننده اعتبار از سود است. باید به یاد داشت که سهم سرمایه‌دار هزینه‌ای برای مالکان بنگاه (کارآفرینان) نیست. آن‌ها بر طبق موافقنامه به میزان S_m از سود سهم می‌برند که فرض شده نرخ طبیعی رایج در بازار است. بنابراین، این واقعیت که S_m از پیش مشخص شده نیست در تضاد با دین و شریعت نیست.

اکنون می‌توانیم تابع تقاضای سرمایه‌گذاری را بنویسیم که انباشت سرمایه در طول زمان را با نسبت شکاف میان تولید نهایی سرمایه و هزینه به کارگیرنده سرمایه (The User Cost of Capital) یعنی: $F_k - (S_m m + \delta + \tau - \pi)$, به هزینه سرمایه $S_m m - \pi$, ارتباط می‌دهد.

$$\frac{dk}{dt} = I = I \left(\frac{F_k - (S_m m + \delta + \tau - \pi)}{S_m m - \pi} \right) \quad I' > 0$$

از طرفی قرار دهید:

$$q = \left(\frac{F_k - (S_m m + \delta + \tau - \pi)}{S_m m - \pi} \right) + 1 \quad (2)$$

یا:

$$q = (K, L, S_m m - \pi, \delta, \tau) \quad (2')$$

حال می‌توانیم بنویسیم:

$$I = I(q - 1) \quad I' > 0 \quad (2'')$$

تابع مصرف

نظریه‌هایی در نتیجه معرفی نظام بانکداری اسلامی به این صورت که مصرف افزایش خواهد یافت (یا به عبارت دیگر پس‌انداز کاهش خواهد یافت) ارائه شده‌اند (Proyer, 1985) ادعا براساس این باور شکل گرفته است که حذف نرخ بهره ثابت مشخص، مردم را تشویق می‌کند که در زمان حال به جای آینده مصرف کنند. همچنین بحث می‌شود که بانکداری اسلامی ریسک بالاتری را پدید آورد که به عدم اطمینان بیشتر عموم مردم می‌انجامد و این موضوع مصرف بیشتر و پس‌انداز کمتر را نتیجه می‌دهد. الحق و میرآخور (۱۹۸۶) نشان می‌دهند که افزایش عدم اطمینان مربوط به نرخ بازدهی پس‌انداز که به کاهش پس‌انداز می‌انجامد، اصلاً واضح و روشن نیست و بهترین چیزی که در غیاب یک

فرض قوى و محدودكنته در مورد عامل ريسک‌گريزى و يا شاخص مطلوبىت مى توان گفت، اين است که اثر آن نامشخص است. خان (۱۹۸۶) مى نويسد:

سطح نرخ‌های بهره بهوسيله دولت‌ها تعين مى شوند و از اين‌رو اگر هيچ نقشی در تعين سطح پس‌انداز نداشته باشد، نقش کوچکی را ايفا مى کند. در واقع، تصميم‌های پس‌انداز به‌كلی بر پایه سطح درآمد استوار شده‌اند (Khan, 1986: p.18).

اين نتيجه‌گيرى‌ها و مشاهده‌ها بدون در نظر گرفتن اعتقادهای مذهبی فرد مسلمان بر دریافت‌نکردن بهره به‌دست آمده‌اند، که به هر صورت ملاحظه‌های اقتصادی لازم را در اين بحث کنار مى گذارند. اگر انگيزه مذهبی در ملاحظه‌ها وارد شود، هيچ علتی ندارد که قبول کنيم پس‌انداز به‌علت حذف بهره از نظام اقتصادی، کاهش خواهد يافت. همان‌گونه که بهوسيله ديگران هم بحث شده، حتى ممکن است که پس‌انداز افزایش هم بيايد چون مسلمان‌ها يك شکل زندگی ساده‌تری را انتخاب مى‌کنند تا بيشتر در مسیر آداب پرهيزگاري باشنند.

۱۸۵

بحث و اختلاف‌نظر دیگر درباره مقدار ميل نهايی به مصرف (MPC) و بنابراین ميل نهايی به پس‌انداز (MPS) است. افرادي مانند «عارف» (Arif, 1982: p3) و خان (۱۹۸۲) معتقدند: انتظار بر اين است که مسلمان‌ها زندگی ساده‌ای داشته باشند و وظایفشان را ادا کنند. آن‌ها در اين جهان پرهيزگارانه و با تقوی زندگی مى‌کنند و برای آخرت خود ذخیره‌سازی مى‌کنند. در اين صورت کسی مى‌تواند اين بحث را کند که MPC برای اقتصاد مسلمان به طرز معناداري پايین است. اگرچه، اين بحث بر اين فرض استوار است که فرد نمى‌تواند تعهدات و الزام‌های خود را اداره و کنترل کند مگر آن‌که ساده زندگی کند، که اين نکته‌ای قابل بحث است، آن بيشتر قضاوت ارزشی است تا الزام ديني. قرآن، معتقدان خود را (مؤمنان را) از مصرف بي‌رويه بر حذر مى‌دارد. اين سؤال که زياده‌روي و افراط چيست، (موضوعی) باطنی و ذهنی است و هيچ‌گونه خطوط مرزبندی و تمایز مهمی بين اين‌که ضرور چيست و غير ضرور چه، در قرآن وجود ندارد.

از طرفی کسانی هستند که بحث مى‌کنند که اگر مردم به مانند مسلمان‌ها خوب و درست کار رفتار کنند، شناس و امكان مناسبی وجود دارد که توزيع درآمد و توزيع مجدد

درآمد، منابع بیشتری را برای آن کسانی که با شروت مادی و دنیوی رفاه و خوشبختی کمتری داشته‌اند، فراهم کند. در این صورت تقاضای انباسته‌شده برای کالاهای افزایش قابل توجهی در MPC کشور مسلمان و در نتیجه MPS کمتر و سرمایه‌گذاری کمتر را باعث خواهد شد. بی‌تردید به این موضوع باید به طور تجربی پرداخته شود.

از لحاظ نظری، تصمیم در مورد مصرف در زمان حال یا آینده (پس‌انداز) بر این فرض استوار شده است که فرد سعی می‌کند تا مطلوبیت را با توجه به قید بودجه حداکثر کند. اجازه دهید فرض کنیم که مطلوبیت اصلی که حداکثر می‌شود، به صورت لگاریتمی است.

يعنى:

$$U(c) = Lnc \quad (3)$$

$$U' = \frac{1}{c} \quad (3\text{-الف})$$

$$U'' = -\frac{1}{c^2} \quad (3\text{-ب})$$

$U(C)$ ویژگی‌های معمول تابع مطلوبیت را دارد؛ به عبارتی دیگر؛ مطلوبیت نهایی، $(\frac{1}{c})$ مثبت است؛ مطلوبیت نهایی، $(\frac{1}{c^2})$ نزولی (کاهنده) است؛ مصرف هر دوره مستقل از مصرف در تمام دوره‌های دیگر است (در طول زمان به‌طور جمع‌پذیر، جدایی‌پذیر Additively Separable) هستند؛ همچنین فرض می‌کنیم که مصرف آینده با نرخ تنزیل مصرف‌کننده می‌شود. با توجه به این فرض‌ها، می‌توانیم بنویسیم:

$$U = Lnc_0 + \frac{Lnc_1}{(1+\mu)} + \frac{Lnc_2}{(1+\mu)^2} + \dots + \frac{Lnc_T}{(1+\mu)^T} \quad (4)$$

$$U = \sum_0^T \frac{Lnc_t}{(1+\mu)^t} \quad (5)$$

همچنین مصرف‌کننده با قید بودجه‌ای رو به رو می‌شود، که برابر است با:

$$\sum_0^T \frac{c_t}{(1+S_m m)^t} = \sum_0^T \frac{y_t}{(1+S_m m)^t} \quad (6)$$

این قید بودجه بین دوره‌ای، اشاره به این دارد که کل ارزش حال مصرف دوران زندگی، بدون وجود ارث، نمی‌تواند از ارزش حال کل درآمدهای دوران زندگی فراتر رود. نرخ تنزیل به کار رفته، نرخ سود مربوط به پروژه‌های مضاربه‌ای (Mudarabah Projects) است. بنابراین مسئله مصرف‌کننده این‌گونه است:

$$\text{Max. } U = \sum_{t=0}^T \frac{Lnc_t}{(1+\mu)^t} \quad (7)$$

$$\text{S.T. } \sum_{t=0}^T \frac{c_t}{(1+S_m m)^t} = \sum_{t=0}^T \frac{y_t}{(1+S_m m)^t} \quad (8)$$

راه حل این مسئله می‌تواند با استفاده از روش ضریب لاگرانژ به دست آید:

$$L = \sum_{t=0}^T \frac{Lnc_t}{(1+\mu)^t} + \Omega \left[\sum_{t=0}^T \frac{c_t}{(1+S_m m)^t} - \sum_{t=0}^T \frac{y_t}{(1+S_m m)^t} \right] \quad (9)$$

با این وصف، می‌توان وضعیت، مرتبه اول ذیل را به دست آورد:

$$\frac{\partial L}{\partial C_0} = \frac{1}{C_0} - \Omega = 0 \quad (10)$$

$$\frac{\partial L}{\partial c_t} = \left[\frac{1}{(1+\mu)^t} \right] \left[\frac{1}{c^t} \right] - \left[\frac{\Omega}{(1+S_m m)^t} \right] = 0 \quad (11)$$

با استفاده از (9) و (10) می‌توان یک رابطه مصرف بین دوره‌ای را به دست آورد:

$$\left[\frac{1}{(1+\mu)^t} \right] \left[\frac{1}{c^t} \right] - \left[\frac{1}{c_0} \right] \left[\frac{1}{(1+S_m m)^t} \right] = 0 \quad (12)$$

$$\frac{(1+S_m m)^t}{(1+\mu)^t} = \frac{c_t}{c_0} \quad \text{یا:}$$

$t=1$ را قرار می‌دهیم، پس داریم:

$$c_t = \frac{(1+S_m m)^t}{(1+\mu)^t} c_0 \quad (13)$$

این رابطه مصرف بین دوره‌ای دلالت بر این دارد که اگر $S_m m$ (بازدهی سرمایه‌گذاری مضاربه‌ای به‌وسیله یک سرمایه‌گذار) بزرگتر از μ باشد، مخارج مصرفی به تعویق خواهد افتاد (پسانداز بیشتری صورت خواهد پذیرفت) و اگر $S_m m$ برابر با μ باشد مخارج مصرفی در مقدار جاری حفظ خواهد شد (پسانداز بدون تغییر خواهد ماند) یا اگر $S_m m$ کمتر از μ باشد، پسانداز کمتری به وقوع خواهد پیوست. این موضوع اشاره به این مطلب دارد که هر چه $S_m m$ بزرگتر از μ باشد، جهت حداکثرشدن مطلوبیت، مصرف بیشتری باید به تعویق بیفتد. بنابراین، چه پسانداز بیشتر، کمتر یا همانند پیش باشد، ساختار نظام اقتصادی اسلامی به نرخ بازدهی مربوط به پروژه‌های مضاربه‌ای یعنی $S_m m$ نسبت به نرخ تنزیل ذهنی مصرف‌کنندگان یعنی μ ، بستگی دارد. ما می‌توانیم مصرف در زمان t یعنی c_t را پیش‌بینی کنیم اگر که c_{t-1} و $S_m m$ و μ را می‌دانستیم. به عبارت دیگر، c_t تمام اطلاعات مورد نیاز جهت پیش‌بینی مصرف آینده را در بر می‌گیرد.

از این حداکثرسازی می‌توانیم تابع مصرف کاربردی را با کمک هر یک از فرضیه‌های درآمد دائمی یا ادوار زندگی بنویسیم. یعنی، با این فرض که مصرف کنونی به ارزش حال جریان آینده درآمد بستگی دارد، می‌توان نوشت:

$$C_t = f_t(PV_t) \quad (14)$$

ضرب ارزش حال درآمد آینده در نرخ بازدهی (m)، درآمد دائمی را حاصل خواهد کرد:

$$y = m \cdot PV$$

بنابراین می‌توانیم بنویسیم:

$$C = yd = C(y - T, S_m m) \quad C_1 > 0, C_r < 0 \quad (15)$$

درآمد قابل تصرف حقیقی مشاهده شده، برابر با درآمد قابل تصرف خالص از پرداخت‌های انتقالی، منهای کاهش ارزش سرمایه (استهلاک سرمایه)، منهای زیان دارایی‌های مالی به‌علت تورم، به اضافه افزایش خالص ارزش از محل سرمایه‌گذاری،

$$\left(\frac{dk}{dt} = I \right) \text{ است.}$$

$$y_d = y - (T - TR) - \delta k - \left[\left(\frac{M + \phi}{P} \right) \pi + (q - 1) I \right] \quad (16)$$

به طوری که:

T : مالیات‌ها؛

TR : پرداخت‌های انتقالی؛

P : سطح متوسط قیمت؛

δ : نرخ استهلاک موجودی سرمایه؛

$\frac{(M + \phi)}{P}$: ارزش حقیقی پول و دارایی‌های مضاربه‌ای؛

y : درآمد حقیقی؛

y_d : درآمد قابل تصرف؛

M : عرضه اسمی پول و.

۱۸۹

$$q = \left(\frac{F_k - (S_m m + \delta + \tau - \pi)}{S_m m - \pi} \right) + 1$$

تقاضای پول

خانوارها و بنگاه‌ها پول را نگهداری می‌کنند زیرا پول همراه با مقداری مطلوبیت، سهولت کاربرد آن را بهمیزان حد متوسط مبادلات، در زمان حال و آینده برای آنان فراهم می‌آورد. تقاضای خانوارها برای مانده‌های حقیقی پول، یک تصمیم پورتفولیو است که به درآمد حقیقی خانوارها (y) و هزینه فرست نگهداری پول ($S_m m$) بستگی دارد. اگر خانوارها درآمدشان افزایش یابد، نگهداری مانده‌های حقیقی خود را افزایش می‌دهند و در صورتی که هزینه فرست نگهداری پول افزایش یابد، آنها نگهداری مانده‌های حقیقی خود را کاهش می‌دهند.

$$M^d = M^d(y, S_m m) \quad M_d > 0, M_d < 0 \quad (17)$$

حل مدل

الگوی ذیل ۷ معادله و ۷ مجھول ($S_m, p, y, \frac{w}{p}, L, I, C$) را در بر می‌گیرد تا در نظام

کلاسیکی حل شود. در این صورت، الگو تقابل و دوگانگی تقاضای کل و عرضه کل را به نمایش می‌گذارد.

$$y = F(K, L) \quad F_k, F_l > 0 \quad (1)$$

$$\left(\frac{W}{P}\right) = F_l(K, L) \quad F_{ll} < 0, F_{KK} > 0 \quad (1')$$

$$L = L\left(\frac{W}{P}\right) \quad L' > 0 \quad (1'')$$

$$I = I(q-1) \quad I' > 0 \quad (2'')$$

$$C = C(y_d, s_m m - \pi) \quad C_1 > 0, C_2 > 0 \quad (15)$$

$$\frac{M}{P} = M(y, s_m m) \quad M_1 > 0, M_2 < 0 \quad (17)$$

$$y = C + I + G \quad (18)$$

اجازه دهید قرار دهیم: $s_m m - \pi = \sigma$ با خطی کردن نظام، داریم:

$$dy = F_l dL + F_k dk \quad (19)$$

$$d\left(\frac{W}{P}\right) = F_{lk} dk + F_{ll} dL \quad (20)$$

$$dL = L' d\left(\frac{W}{P}\right) \quad (21)$$

$$dl = L' [q_l dL + q_k dk + q\sigma (mds_m + s_m dm - d\pi)] \quad (22)$$

$$dC = C_d dy_d + C_r (mds_m + s_m dm - d\pi) \quad (23)$$

$$\left[\frac{dM}{P} \right] - \left[\frac{dp}{P} \right] \left[\frac{M}{P} \right] = M_1 dy + M_2 (mds_m + s_m dm) \quad (24)$$

$$dy = dC + dI + dG \quad (25)$$

$$dy_d = dy - (dT - dTR) - d\partial_k \cdot k - \partial d_k - \left(\frac{M + \phi}{p} \right) d\pi - \pi \left[\frac{dM + d\phi}{p} - \left(\frac{M + \phi}{p} \right) \right. \\ \left. \left(\frac{dp}{p} \right) + dI(q-1) + I[qk \cdot dk + ql \cdot dL + q\sigma(m \cdot ds_m + s_m dm - d\pi)] \right] \quad (26)$$

از آنجا که نظام دوگانگی را نشان می‌دهد، می‌توان از معادله‌های (۱۹)، (۲۰) و (۲۱) استفاده کرد و برای دستمزدهای حقیقی، اشتغال و تولید حقیقی آن را حل کرد.

$$d\left(\frac{w}{p}\right) = \frac{F_{lk}}{1 - L' F_{ll}} \quad dk > 0 \quad (27)$$

$$dl = L' \frac{F_{lk}}{1 - L' F_{ll}} \quad dk > 0 \quad (28)$$

$$dy = F_k \frac{F_1 L' F_{lk}}{1 - L' F_{ll}} \quad dk > 0 \quad (29)$$

۱۹۱

معادله‌های (۲۷)، (۲۸) و (۲۹) نشان می‌دهند که همان‌گونه که در چارچوب کلاسیکی مورد انتظار است، تغییر در دستمزدهای حقیقی، اشتغال و تولید حقیقی تابعی فزاینده از تغییر در موجودی سرمایه حقیقی است. یک پارامتر مالی یا پولی وجود ندارد تا دستمزدهای حقیقی، اشتغال یا تولید حقیقی را تحت تأثیر قرار دهد. همه آن‌ها به وسیله عامل‌های تولید و تکنولوژی تعیین می‌شوند.
با گرفتن دیفرانسیل کلی از معادله (۲) داریم:

$$dq = \frac{1}{s_m m - \pi} [F_{kk} dk + F_{kl} dl - q(s_m dm + m ds_m - d\pi)] \quad (30)$$

با استفاده از معادله (۳۰) می‌توانیم اثرات L ، K و S_m را بر q (یا به عبارت دیگر بر شکاف میان تولید نهایی سرمایه و هزینه سرمایه) تشخیص دهیم.

$$q_1 = \frac{F_{kl}}{s_m m - \pi} > 0 \quad (30')$$

(۳۰^۱)

$$q_k = \frac{F_{kk}}{s_m m - \pi} < 0$$

 (۳۰^۲)

$$q_\sigma = \frac{(-)q}{s_m m - \pi} < 0$$

لذین معنا که، q تابعی فراینده از استغال، L و تابعی کاهنده از سرمایه، k و تابعی کاهنده از سهم حقیقی از سودهای پرداختی به سرمایه دار، $S_m m - \pi$ ، است. که اشاره به این مطلب دارد که افزایشی (کاهشی) در سهم بانک (سرمایه دار یا تأمین مالی کننده) از سود، q و بنابراین سرمایه گذاری و انباست سرمایه را کاهش خواهد داد (افزایش خواهد داد). با استفاده از معادله های (۲۲)، (۲۳)، (۲۴) و (۲۶) و جهت سادگی با فرض $dk = dL = dy = dTR = 0$

(۳۱)

$$\begin{aligned} & -[C_1(\frac{M+\phi}{p}) + [C_2 + q\sigma[(C_1(q-1)+1)I' + C_1 I]] d\pi + m\{C_2 + q\sigma[(C_1(q-1)+1) \\ & I' + C_1 I]\} ds_m + s_m \{C_2 + q\sigma[(C_1(q-1)+1)I' + C_1 I]\} dm + dG - C_1 d_t \\ & - C_1 \pi [\frac{(dM+d\phi)}{P} - ((\frac{M+\phi}{P})(\frac{dp}{p})] = 0 \end{aligned}$$

با استفاده از معادله (۳۱)، می توانیم بنویسیم:

$$\frac{ds_m}{d\pi} = \frac{\left\{ C_1 \left(\begin{array}{c} + \\ M+\phi \\ p \\ + \end{array} \right) + \{ \bar{C}_2 + q \bar{\sigma} [(C_1(q-1)+1) \overset{+}{I'} + \overset{+}{C}_1 \overset{+}{I}] \} \right\}}{\{ C_2 + q \sigma [(C_1(q-1)+1) \overset{-}{I'} + \overset{+}{C}_1 \overset{+}{I}] \} dm}$$

معادله (۳۲)، تأثیر تغییر نرخ تورم بر سهم سرمایه دار در سرمایه گذاری مضاربه ای را نشان می دهد که علامت آن ممکن است مثبت یا منفی باشد و بستگی به علامت صورت کسر دارد. به عبارت دیگر [علامت آن] بستگی دارد به این که $C_1(\frac{M+\phi}{P})$ بزرگتر از $|C_1 + q\sigma[(C_1(q-1)+1)I' + C_1 I]|$ است یا کوچکتر از آن، و اشاره به این [موضوع]

دارد که سیاست تورمی ممکن است اثری مثبت یا منفی بر سهم بانک‌ها در سرمایه‌گذاری مضاربه‌ای داشته باشد.

$$\frac{ds_m}{dG} = \frac{-1}{\{C_2 + q \sigma [(C_1(q-1)+1)I' + C_1 I]\} dm} > 0 \quad (33)$$

$$\frac{ds_m}{dT} = \frac{C_1}{\{C_2 + q \sigma [(C_1(q-1)+1)I' + C_1 I]\} dm} < 0 \quad (34)$$

معادله‌های (۳۳) و (۳۴)، اثرهای سیاست پولی را بر سهم بانک‌ها از سرمایه‌گذاری مضاربه‌ای نشان می‌دهند.

گسترش بودجه دولت یا کاهش مالیاتی، سهم بانک‌ها را از سرمایه‌گذاری مضاربه‌ای افزایش می‌دهد.

۱۹۳

می‌توان ۶ معادله ذیل را انتخاب کرد و الگو را در قالب کینزی ستی، برای y, CL, I و p حل کرد. در این چارچوب، از آنجا که یک معادله کمتر وجود دارد، می‌توان برای ۶ متغیر درون‌زا آن را حل کرد. بنابراین ما باید فرض کنیم که نرخ دستمزد اسمی، بروزنزا است.

$$dy = F_I dL + F_k dk \quad (35)$$

$$\left[\frac{dw}{w} \right] - \left[\frac{dp}{p} \right] = \frac{F_{II}}{F} dL \quad (36)$$

$$dI = I' [qL dL + qk dk + q\sigma(m ds_m + s_m dm - d\pi)] \quad (37)$$

$$dC = C_1 dy + C_2 (m ds_m + s_m dm - d\pi) \quad (38)$$

$$\left[\frac{dM}{P} \right] - \left(\frac{M}{P} \right) \left(\frac{dp}{P} \right) = M_1 dy + M_2 (m ds_m + s_m dm) \quad (39)$$

$$dy = dC + dI + dG \quad (40)$$

با حل کردن برای dL و جایگزین کردن آن در معادله (۳۵)، می‌توانیم بنویسیم:

$$dL = \frac{1}{F_I} dy \quad (41)$$

$$\left[\frac{dp}{p} \right] = \left[\frac{dw}{w} \right] \left[\frac{F_l}{F_l^2} \right] dy \quad (42)$$

با ترکیب (۳۷)، (۳۸)، (۴۰)، (۴۱) و (۴۲) و جهت سادگی با این فرض که می‌توان معادله‌ای را برای منحنی IS همانند ذیل نوشت:

$$(1 - C_1 - I'qI \frac{1}{F_l})dy = dG - C_1dT + m(I'q\sigma + C_2)ds_m + sm(I'q\sigma + C_2)dm \\ - [I'q\sigma + C_1(\frac{M + \phi}{P}) + C_2]d\pi - C_1\pi(\frac{dM + d\phi}{P}) - C_1\pi(\frac{M + \phi}{P})(\frac{dp}{p}) \quad (43)$$

در این چارچوب سیاست‌های پولی و مالی، دستمزدهای حقیقی، اشتغال و تولید حقیقی را تحت تأثیر قرار خواهند داد. جهت درک این موضوع، می‌توان دیفرانسیل گرفته شده از معادله (۴۳) را با توجه به dG و dT ملاحظه کرد.

$$\frac{dy}{dG} = \frac{1}{(1 - C_1 - I'qI \frac{1}{F_l})} \quad (44)$$

$$\frac{dy}{dT} = \frac{-C_1}{(1 - C_1 - I'qI \frac{1}{F_l})} \quad (45)$$

اگر میل نهایی به پسانداز (C_1)، بزرگتر از میل نهایی به سرمایه‌گذاری بدون درآمد، باشد، علامت‌های (۴۴) و (۴۵) به ترتیب مثبت و منفی خواهند بود. توجه داشته باشید که $y = q(L)$ است، بنابراین می‌توانیم بنویسیم:

$$\frac{\delta I}{\delta y} = \frac{\delta I}{\delta q} = \frac{\delta q}{\delta L} = \frac{\delta L}{\delta y} I'qI \left[\frac{1}{FL} \right] \quad (46)$$

این‌که میل نهایی به سرمایه‌گذاری بدون درآمد است، شرطی است که فرض گرفتن آن نامعقول نیست.

نتیجه‌گیری

در مقاله، الگوی ساده اقتصادی، جهت توضیح و تشریح رابطه رفتاری و جهت ارزیابی ویژگی‌های آن، در اقتصادی که نرخ بهره بهوسیله نرخ بازده سهام جایگزین شده، طراحی شده است. تجربه نشان می‌دهد که نظام اقتصادی مبتنی بر قاعدة اسلامی (عدم وجود بهره) قابل اجرا و عملی است و راه حل‌های واحدی را برای درآمد، اشتغال و قیمت‌ها، در چارچوب کلاسیک یا کینزی ارائه می‌کند. همان‌گونه که بهوسیله دیگران هم بیان شده، می‌توان الگوهایی را اصلاح کرد و مورد استفاده قرار داد که برای اقتصادهای متکی بر اعتبارات توسعه یافته‌اند تا مشخصه‌های دولت رفاه اسلامی را نشان دهند. مقاله نشان می‌دهد که نظام اقتصادی اسلامی ویژگی‌هایی را به نمایش می‌گذارد که سازگار، معقول و متداول است.

۱۹۵

منابع و مأخذ

1. Anwar, Mohammad, *Modelling Interest — free Economy, A Study in Macroeconomics and Development*.The International Institute of Islamic Thought. (Islamisation of Knowledge Series), No.4, 1981.
2. Arif, Mohammad(ed), *Monetary and Fiscal Economics of Islam*, Jeddah, Saudi Arabia: International Center for Research on Islamic Economics, King Abdulaziz University, 1982.
3. Kahf, Monzer, *Saving and Investment Function in a Two - sector Islamic Economy*, In Mohammed Arif(ed) Monetary and Fiscal Economics of Islam. Jeddah: International Center for Research on Islamic Economics, King Abdulaziz University, 1982.
4. Khan, Mohsin S, *Islamic Interest - free Banking: A Theoretical Analysis*. IMF Staff papers 33 (March), 1986.
5. Khan, mohsin S., and Abbas Mirakhor, *The Framework and Practice of Islamic Banking. Finance and development*, 1986. Reprinted in. In

Mohsin S. Khan and Abbas Mirakhor (eds): *Theoretical Studies in Islamic Banking and Finance*. Houston: Institute for Research in Islamic Studies, 1988.

6. Khan, Shahrkh Rafi, *An Economic Analysis of PLS Model for Financial Sector*. In Mohsin S. Khan and Abbas Mirakhor (1986) 107-124. Reprinted in (1988). In Mohsin S. Khan and Abbas Mirakhor (eds): *Theoretical Studies In Islamic Banking and Finance*. Houston: Institute for Research In Islamic Studies, 1986.
7. Khan, Waqar Masood, *Towards an Interest Free Islamic Economic System*. In Mohsin S. Khan and Abbas Mirakhor, 1986.
8. Khan. Muhammad Akram, *inflation and the Islamic Economy: A Closed Economy Model*. In mohammad Arif (ed): *Monetary and Fiscal Economics of Islam*. Jeddah: International Center for Research on Islamic Economics, King Abdulaziz University, 1982.
9. Poyer, Fredric L. "The Islamic Economic System". *Journal of comparative Economics* 9, 1985.
10. Sargent, Thomas J. *Macroeconomic Theory*. New York: Academic Press, 1979.
11. Ul Haque, Nadeem, and Abbas Mirakhor, *Saving Behaviour in an Economy without Fixed Interest*. In Mohsin S. Khan and Abbas Mirakhor (eds): *Theoretical Studies in Islamic Banking and Finance*. Houston: Institute for Research in Islamic Studies, 1986.
12. Zangeneh Hamid , and Bernard Riely, *Islamic Economics and Other Optimal Economic System: A Critical Comparative Analysis*. *International Journal of Social Economy*, 1990.